

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Kraufauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1858.

Erste Abtheilung.

LIV. Stück.

Ausgegeben und versendet am 30. December 1858.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

d l a

Okreęu Administracyjnego Krakowskiego.

Rok 1858.

Oddział pierwszy.

Zeszyt LIV.

Wydany i rozesłany dnia 30. Grudnia 1858.

Verordnung der Ministerien der Justiz und der Finanzen vom 27. November 1858,

(Reichs-Gesetz-Blatt, LVI. Stück, N. 223, ausgegeben am 11. Dezember 1858),

wirksam für alle Kronländer, in welchen die Notariatsordnung vom 21. Mai 1855 wirksam ist,

über die Anwendung der Gesetze vom 9. Februar und 2. August 1850 auf einige Notariatsacte.

Ueber die Anwendung der Gesetze vom 9. Februar und 2. August 1850 auf die Notariatsacte in jenen Kronländern, für welche die Notariatsordnung vom 21. Mai 1855 (R. G. B., Nr. 94) erlassen oder mit dem Allerhöchsten Patente vom 7. Februar 1858 (R. G. B., Nr. 23 *) eingeführt wurde, verordnen die Ministerien der Justiz und der Finanzen im Grunde der bestehenden gesetzlichen Bestimmungen Folgendes:

1. Die Bestimmung der Tarifpost 74 der Gesetze vom 9. Februar und 2. August 1850 hat auf die im Grunde der Notariatsordnung bestellten Notare und auf die von ihnen aufgenommenen Notariatsacte volle Anwendung.

Die Verpflichtung des Notars zur Entrichtung der von diesen Acten durch die bezogenen Gesetze vorgeschriebenen Gebühren ist jedoch auf die Fälle beschränkt, in welchen die Gebühr nicht unmittelbar zu entrichten ist. Betrifft der Act ein Rechtsgeschäft, welches der unmittelbaren Gebühr unterliegt, so ist der Notar nur zur Anzeige des Rechtsgeschäftes an das zur Gebührenbemessung bestimmte Amt innerhalb der im §. 44 der bezogenen Gesetze festgesetzten Frist unter Anschluß einer stämpelfreien amtlichen Abschrift des Notariatsactes verpflichtet und erhält darüber eine Bestätigung, um sich über die Erfüllung dieser Verpflichtung jederzeit ausweisen zu können.

Hat der Notar die Anzeige in der gesetzlichen Frist erstattet, so trifft ihn keine Verantwortung für die unmittelbar zu entrichtende Gebühr, auch kann ihm die Zahlung derselben nicht aufgetragen werden, es wäre denn, daß er in der Anzeige sich freiwillig hierzu bereit erklärt hat.

2. Die Verpflichtung des Notars, in der Urschrift des Notariatsactes, welchen er errichtet, den Stämpel zu bemerken, mit welchem die Urkunden oder Schriften versehen sind, deren im Notariatsacte Erwähnung geschieht, oder auf welche sich in demselben bezogen wird (mithin auch jene, welche die Eigenschaft einer Notariatsurkunde erlangen, oder zur Aufbewahrung übergeben werden), erstreckt sich auf alle Gattungen von Gebühren, welche nach den bezogenen Gesetzen zu entrichten sind. Wurde der gesetzlichen Gebührenpflicht nicht entsprochen, so hat sich der Notar nach dem §. 92 der öfter gedachten Gesetze zu benehmen.

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krainer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1858, Erste Abtheilung VI. Stück, Nr. 23, Seite 70.

223.

Rozporządzenie Ministerstw Sprawiedliwości i Skarbu z dnia 27. Listopada 1858,

(Dziennik Praw Państwa, Część LVI, Nr. 223, wydana dnia 11. Grudnia 1858),

dla wszystkich Krajów koronnych, w których obowiązuje ustawa notaryalna z dnia 21. Maja 1855,

względem zastosowania ustaw z dnia 9. Lutego i 2. Sierpnia 1850 do niektórych aktów notaryalnych.

Co do zastosowania ustaw z dnia 9. Lutego i 2. Sierpnia 1850 do aktów notaryjalnych w onych Krajach koronnych, dla których wydaną była ustawa notaryjalna z dnia 21. Maja 1855 (D. P. P., Nr. 94) lub w których zaprowadzoną została Najwyższym Patentem z dnia 7. Lutego 1858 (D. P. P., Nr. 23*), rozporządzają Ministerstwa Sprawiedliwości i Skarbu na podstawie istniejących postanowień prawnych, co następuje:

1. Postanowienie 74 pozycyi taryfowej ustaw z dnia 9. Lutego i 2. Sierpnia 1850 ma zupełne zastosowanie do notaryjuszów, ustanowionych na mocy ustawy notaryalnej, tudzież na akta notaryalne przez nich spisane.

Obowiązek notaryusza opłacenia od tychże aktów należytości, przepisanych pomienionemi ustawami, ogranicza się wszakże na te wypadki, w których należytość nie ma być bezpośrednio opłaconą. Jeżeli akt odnosi się do sprawy, podlegającej bezpośredniej opłacie, tedy notaryusz obowiązany jest tylko donieść o sprawie do urzędu, przeznaczonego do wymierzenia należytości w terminie ustanowionym w §. 44 ustaw pomienionych z załączeniem wolnego od stępla urzędowego odpisu aktu notaryalnego, na co otrzyma poświadczenie, aby się każdego czasu mógł wykazać względem dopełnienia tego obowiązku.

Jeżeli notaryusz zrobił doniesienie w terminie prawnym, nie spada na niego żadna odpowiedzialność za należytość bezpośrednio opłaconą być mającą, ani mu też zapłata onęj nakazaną być nie może, chyba, jeżeli w doniesieniu dobrowolnie ku temu gotowość swą oświadczył.

2. Obowiązek notaryusza zanotować na oryginale aktu notaryalnego jaki sporządza, stępel, jakim opatrzone są dokumenta lub pisma, o których wspomina akt notaryalny, lub na które się odwołuje (przeto i takie, które uzyskują własność dokumentu notaryalnego, lub oddane są do przechowania), rozciąga się na wszelkie rodzaje należytości, które wedle pomienionych ustaw mają być opłacone. Jeżeli nie odpowiedziano prawnemu należytości obowiązkowi, tedy notaryusz postąpi wedle §. 92 ustaw kilkakrotnie pomienionych.

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1858, Oddział pierwszy, Część VI, Nr. 23, stronica 70.

3. Bezüglich der auf Verlangen der Parteien verfaßten Privaturkunden und Eingaben außer Streitsachen, hinsichtlich welcher die Notare allen Pflichten beideter Sachwalter unterworfen sind, haben die Anordnungen der §§. 44, b), 71, 4 und 74 der Geseze vom 9. Februar und 2. August 1850 in Anwendung zu kommen und hat, soweit es sich um unmittelbare Gebühren handelt, das Obengesagte zu gelten.

4. Notariatsacte über Rechtsgeschäfte, welche der scalamäßigen Gebühr unterliegen, sind, wenn die Gebühr 20 fl. nicht überschreitet, auf, mit dem vorschriftmäßigen Stempel bereits versehenen Papiere zu verfaßen (§. 3 der Verordnung vom 28. März 1854, R. G. B., Nr. 70 *). In solchen Orten jedoch, in welchen kein zu dem Verkaufe der benötigten Stempelmarken ermächtigter Stempelverschleiß sich befindet, kann zwar die Aufnahme des Notariatsactes ohne vorläufige Entrichtung der Stempelgebühren stattfinden, letztere hat jedoch innerhalb 8 Tagen nachträglich zu erfolgen, wobei die Ueberstempelung den Steuerämtern allein vorbehalten ist (§. 8 der Verordnung vom 28. März 1854, R. G. B., Nr. 70). Ueberschreitet die scalamäßige Gebühr 20 fl., so erfolgt die Aufnahme des Notariatsactes auf ungestempeltem Papiere.

5. Dem Stempel von 30 kr. österr. Währ. für jeden Bogen unterliegen:

- a) Notariatsacte über der Percentualgebühr unterliegende Rechtsgeschäfte;
- b) die Notariatsacte, durch welche eine schon errichtete Privaturkunde die Eigenschaft einer Notariatsurkunde erlangen soll, ohne daß zugleich Aenderungen in den Rechten und Verbindlichkeiten vorgenommen werden. | Haben solche Aenderungen stattgefunden, so ist die Gebührenpflicht des Notariatsactes nach den §§. 35 und 38 der Geseze vom 9. Februar und 2. August 1850 zu beurtheilen;
- c) alle Protokolle, welche der Notar zu Folge des §. 86 der Notariatsordnung vom 21. Mai 1855 aufzunehmen gehalten ist, wenn sie nicht zugleich als Rechtsurkunden, durch welche eine Vermögensübertragung oder Rechtsbefestigung stattfindet, sich darstellen und mit Ausschluß der Protokolle über die Legalisirung von Unterschriften, hinsichtlich welcher die Anordnung des §. 11 der Verordnung vom 28. März 1854 (R. G. B., Nr. 70) zu beobachten ist. Die weitere Legalisirung der Unterschrift des Notares, welcher eine Legalisirung vorgenommen hat, unterliegt keiner Gebühr;
- d) die beglaubigten Notariatsausfertigungen und die von Notariatsacten hinausgehenden Abschriften oder Auszüge, sie mögen von einzelnen Notaren oder von Notariatsarchiven verfaßt werden;
- e) Abschriften, welche den Parteien von, dem Notar zur Aufbewahrung übergebenen Urkunden erteilt werden.

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Kronland Galizien und Lodomerien, Jahrgang 1854, Erste Abtheilung, XVIII. Stück, Nr. 77, Seite 231.

3. Co do dokumentów prywatnych, zdziałanych na żądanie stron, i podań niespornych, względem których notaryusze podlegają wszelkim obowiązkom za przysięgłych rzeczników, mają zastosowanie postanowienia §§. 44, b), 71, 4 i 74 ustaw z dnia 9. Lutego i 2. Sierpnia 1850 i obowiązuje co wyżej powiedziano, o ile idzie o bezpośrednie należytości.

4. Akta notaryalne, dotyczące spraw prawnych, podlegających należytości wedle skali obliczonej, sporządzone być winny, jeżeli należytość nie przechodzi 20 Zł., na papierze opatrzonym już stępem podpisanym (§. 3 Rozporządzenia z dnia 28. Marca 1854, D. P. P., Nr. 70*). W takich atoli miejscach, gdzie nie ma upoważnionej sprzedaży potrzebnych znaczków stępowych, może wprawdzie mieć miejsce spisanie aktu notaryalnego bez poprzedniej opłaty należytości stępowej, która wszakże nastąpić ma dodatkowo w przeciągu 8 dni, przyczém przestępowanie zastrzeżone jest wyłącznie urzędowi podatkowemu (§. 8 Rozporządzenia z dnia 28. Marca 1854, D. P. P., Nr. 70). Jeżeli należytość skalowa przenosi 20 Zł., tedy spisanie aktu notaryalnego nastąpi na papierze nie stępowanym.

5. Stępowi 30 kr. wal. austr. od każdego arkusza podlegają:

- a) akta notaryalne co do spraw, podlegających należytości percentualnej;
- b) akta notaryalne, mocą których spisany już dokument prywatny ma uzyskać własność dokumentu notaryalnego, które wszakże nie czynią zarazem zmian w prawach i zobowiązaniach. Jeżeli takie zmiany miały miejsce, tedy obowiązek należytości od aktu notaryalnego oceniony będzie wedle §§. 35 i 38 ustaw z dnia 9. Lutego i 2. Sierpnia 1850;
- c) wszelkie protokoły, jakie notaryusz obowiązany jest spisać na mocy §. 86 ustawy notaryalnej z dnia 21. Maja 1855, jeżeli takowe nie przedstawiają się oraz jako dokumenta prawne, mocą których odbywa się przeniesienie majątku lub utwierdzenie praw, tudzież z wyłączeniem protokółów o legalizowaniu podpisów, względem których zachowanym być winien przepis §. 11. Rozporządzenia z dnia 28. Marca 1854 (D. P. P., Nr. 70). Dalsze legalizowanie podpisu notaryusza, który legalizację przedsięwziął, nie podlega żadnej należytości.
- d) uwierzytelnione wydania notaryalne i odpisy lub wyciągi z aktów notaryalnych wydanemi być mające, czyby takowe spisane były przez pojedynczych notaryuszów, czy też z archiwów notaryalnych;
- e) odpisy, udzielane stronom z dokumentów, oddanych notaryuszowi do przechowania.

*) Dziennik Rządowy dla Kraju koronnego Galicyi i Lodomeryi, Rok 1854, Oddział pierwszy, Część XVIII, Nr. 77, Stron. 231.

6. Jede Abschrift, welche von einem Notar viduirt, jede Uebersetzung, deren Richtigkeit vom Notar bestätigt wird, muß mit dem, in den Tarifposten 2, c) und 100 der Gesetze vom 9. Februar und 2. August 1850 vorgeschriebenen Stämpel versehen sein. Andere Beurkundungen sind nach den Bestimmungen der Tarifposten 47 und 116 der bezogenen Gesetze zu beurtheilen, wenn sie nicht auf Grundlage und unter Berufung eines im Absätze 5, c) gedachten Protokolles und des dazu verwendeten Stämpels stattfinden, in welchem Falle sie ebenso ohne Stämpel auszufertigen kommen, als wenn sie an und für sich stämpelfrei sind.

7. Wenn in einem Notariatsacte, welcher der scalamäßigen Stämpelgebühr unterliegt, bestimmt wird, daß mehr als Eine beglaubigte Ausfertigung erfolgt werden soll, worunter auch der im §. 96 der Notariatsordnung enthaltene Fall begriffen wird, so muß die Gebühr, falls sie nicht mehr als 20 fl. beträgt, im doppelten Betrage auf die im §. 3 der Verordnung vom 28. März 1854 vorgeschriebene Art für den Notariatsact entrichtet werden.

Soll erst in Folge eines gerichtlichen Auftrages oder erst über Zustimmung der Interessenten die zweite beglaubigte Ausfertigung erteilt werden, so ist die scalamäßige Gebühr von dem Notare oder dem Notariatsarchive im ersten Falle auf dem gerichtlichen Auftrage mit Beobachtung der Schlußanordnung des §. 2, lit. a) dieser Verordnung, im zweiten Falle auf dem Acte über die Zustimmung der Interessenten, mit Beobachtung des §. 3 der Verordnung vom 28. März 1854, zu entrichten.

Dasselbe hat zu gelten, wenn es sich um eine zweite Ausfertigung von einer der scalamäßigen Gebühr unterliegenden Rechtsurkunde handelt, welche die Eigenschaft einer Notariatsurkunde erlangt hat, den Fall ausgenommen, daß die Rechtsurkunde mit der in den §§ 40 und 62 der Gesetze vom 9. Februar und 2. August 1850 gedachten Bestätigung versehen wäre, oder zwei mit dem vorschriftmäßigen scalamäßigen Stämpel versehene Ausfertigungen derselben Rechtsurkunde dem Notariatsacte beigeheftet wurden. Handelt es sich in allen diesen Fällen um eine scalamäßige Gebühr über 20 fl., so ist die Anzeige davon an das, zur Gebührenbemessung bestimmte Amt innerhalb acht Tagen zu erstatten und auf der mitzutheilenden Abschrift ausdrücklich zu bemerken, ob die Gebühr im einfachen oder im doppelten Betrage zu bemessen sei.

8. Unterliegt der Notariatsact zugleich der scalamäßigen, der fixen und der Percentualgebühr, so ist sich bezüglich jeder Gebührenart nach der besonderen Vorschrift zu achten und daher die scalamäßige Gebühr, wenn sie 20 fl. nicht übersteigt, im einfachen oder nach Umständen doppelten Betrage, und die fixe Stämpelgebühr durch die Verwendung der entsprechenden Stämpelmarken auf dem Notariatsacte zu entrichten und die geschehene Entrichtung auf der zur Bemessung der Percentualgebühr mitzutheilenden Abschrift des Actes zu bemerken.

6. Każdy odpis, widymowany przez notaryusza, każdy przekład, którego dokładność notaryusz zatwierdza, opatrzony być winien stępem, przepisany w pozycjach taryfy 2, c) i 100 ustaw z dnia 9. Lutego i 2. Sierpnia 1850. Inne poświadczenia ocenione być winny wedle postanowień pozycyj taryfowych 47 i 116 ustaw wzmiankowanych, jeżeli nie odbywają się na podstawie i z powołaniem na protokół pomieniony w ustępie 5, c) i na stępel do tego użyty, w którymto wypadku wydane będą tak samo bez stępła, jak gdyby same przez się wolne były od opłaty stęplowej.

7. Jeżeli w akcie notaryalnym, podlegającym skalowej należytości stęplowej, postanowiono, iżby więcej niż jedno uwierzytelnione wydanie zrobioném zostało, czém objęty jest także wypadek, zawarty w §. 96 ustawy notaryalnej, natenczas należytość od aktu notaryalnego, jeżeli nie wynosi więcej jak 20 Zł., opłaconą być winna w podwójnej ilości sposobem przepisany w §. 3 Rozporządzenia z dnia 23. Marca 1854.

Jeżeli drugie uwierzytelnione wydanie udzieloném być ma w skutek nakazu sądowego lub dopiero za przyzwoleniem interesowanych, tedy należytość skalowa opłaconą być winna przez notaryusza lub archiwum notaryalne w pierwszym wypadku na sądowym nakazie z zachowaniem przepisu końcowego §. 2, lit. a) tegoż Rozporządzenia, w drugim wypadku na akcie o przyzwoleniu stron interesowanych, z zachowaniem §. 3 Rozporządzenia z dnia 28. Marca 1854.

To samo nastąpi, jeżeli idzie o drugie wydanie dokumentu prawnego, podlegającego należytości skalowej, który uzyskał własność dokumentu notaryalnego wyjąwszy ten wypadek, gdyby dokument prawny opatrzony był zatwierdzeniem, pomienioném w §§. 40 i 62 ustaw z dnia 9. Lutego i 2. Sierpnia 1850, lub gdy do aktu notaryalnego dodane były dwa wydania tego samego dokumentu prawnego, opatrzone przepisany stępem skalowym. Jeżeli we wszystkich tych wypadkach idzie o należytość skalową nad 20 Zł., tedy donieść o tém należy w przeciągu ośmiu dni do urzędu, przeznaczonego do wymiaru należytości, i zanotować wyraźnie na odpisie załączonym być mającym, czy należytość wymierzona być winna w pojedynczej czy w podwójnej ilości.

8. Jeżeli akt notaryalny podlega równocześnie należytości skalowej, stałej i percentualnej, tedy co do każdego rodzaju należytości zachować należy szczególne przepisy i opłacić przeto należytość skarbową, jeżeli nie przenosi 20 Zł., w ilości pojedynczej lub wedle okoliczności w podwójnej, a stałą należytość stęplową za pomocą użycia odpowiednich znaczków stęplowych na akcie notaryalnym i uskutecznić opłatę zanotować na odpisie aktu, który celem wymierzenia należytości percentualnej winien być komunikowany.

9. Die unmittelbaren Gebühren für Notariatsacte werden von dem zur Einhebung derselben bestimmten Amte jedesmal mit genauer Bezeichnung des Notariatsactes, für welchen die Zahlung geschah, durch eine besondere Quittung bestätigt.

10. Die in der Verordnung vom 21. Mai 1855 (R. G. B., Nr. 95*) und vom 16. Februar 1858 (R. G. B. Nr. 26**) gedachten Zahlungsauslagen unterliegen den Bestimmungen der Tarifpost 103 der Gesetze vom 9. Februar und 2. August 1850, und hat bezüglich ihrer Anwendung die Verordnung vom 4. August 1851 (***) (R. G. B., Nr. 198) zur Richtschnur zu dienen.

11. Wenn der Notar nebst der Abschrift des Notariatsactes, zugleich andere Behelfe dem zur Gebührenbemessung bestimmten Amte übergeben hat, so ist, nachdem die Abschrift des Notariatsactes bei dem gedachten Amte als Rechnungsbeleg zu verbleiben hat, die Zurückstellung der Behelfe auf einer Abschrift der im ersten Absätze dieser Verordnung gedachten Bestätigung zu certificiren.

Graf **Nadasdy** m. p.

Freiherr von **Bruck** m. p.

224.

Erlaß des Finanzministeriums vom 2. December 1858,

(Reichs-Gesetz-Blatt, LVI. Stück, Nr. 224, ausgegeben am 11. December 1858),

giltig für alle Kronländer,

über die Einführung des neuen Verschleißtarifes der echten Havana-Cigarren.

Nachdem die echten Havana-Cigarren durch die Regulirung der Tabak-Verschleißtarife nicht berührt wurden (Reichs-Gesetz-Blatt, XLVI. Stück, Nr. 187****), so werden, um den Begehre des Publikums nach echten Havana-Cigarren zu befriedigen und dadurch auch den legalen Bezug derselben aus dem Auslande möglichst entbehrlich zu machen, die im nachstehenden Tarife genannten Sorten in Verschleiß gesetzt werden.

Die Finanz-Landesbehörden sind mit der Einleitung beauftragt, daß dieser Verschleiß, wenn nicht früher, so doch mit Anfang Jänner 1859 beginne.

Freiherr von **Bruck** m. p.

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Kratauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1855, Erste Abtheilung, XXVII. Stück, Nr. 124, § Seite 325.

**) Ebendasselbst, Jahrgang 1858, Erste Abtheilung, VI. Stück, Nr. 26. Seite 133.

***) Allgemeines Landes-Gesetz- und Regierungsblatt für das Kronland Galizien und Lodomerien, Jahrgang 1851, XXX. Stück, Nr. 251, Seite 756.

****) Landes-Regierungs-Blatt für das Kratauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1858, Erste Abtheilung, XLIV. Stück, Nr. 187, Seite 497.

9. Należytości bezpośrednio od aktów notaryalnych poświadczone będą osobnym kwitem przez urząd, przeznaczony do ich podniesienia, zawsze z dokładnym oznaczeniem aktu notaryalnego, za który opłatę uskuteczniliono.

10. Opłaty pomienione w Rozporządzeniu z dnia 21. Maja 1855 (D. P. P. Nr. 95 *) i z dnia 16. Lutego 1858 (D. P. P. Nr. 26 **), podlegają postanowieniom pozycyi taryfowej 103 ustaw z dnia 9. Lutego i 2. Sierpnia 1850, a rozporządzenie z dnia 4. Sierpnia 1851 (D. P. P. Nr. 198 ***) posłuży za skazówkę względem ich zastosowania.

11. Jeżeli notaryusz oprócz odpisu aktu notaryalnego podał oraz inne alegata do urzędu, przeznaczonego do wymierzenia należytości, natenczas, pozostawwszy odpis aktu notaryalnego w pomienionym urzędzie jako dowód rachunkowy, poświadczony będzie zwrot alegatów na odpisie zatwierdzenia, pomienionego w pierwszym ustępie niniejszego rozporządzenia.

Hrabia **Nádasdy** m. p. Baron **Bruck** m. p.

224.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 2. Grudnia 1858,

(Dziennik Praw Państwa, Część LVI, Nr. 224, wydana dnia 11. Grudnia 1858),

obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych,

względem zaprowadzenia nowej taryfy sprzedaży prawdziwych cygar hawańskich.

Gdy *prawdziwe cygara hawańskie* pomienione zostały w uregulowaniu taryfy sprzedaży tytoniu (Dziennik Praw Państwa, Część XLVI, Nr. 187 ****), tedy dla zadość uczynienia żądaniom publiczności względem prawdziwych cygar hawańskich i uchylenia wedle możności prawnego sprowadzania tychże z zagranicy, oddają się w sprzedaż gatunki wymienione w następującej taryfie.

Skarbowe władze krajowe uczynią potrzebne kroki, aby sprzedaż tę rozpoczęto, jeżeli nie wcześniej, tedy z początkiem Stycznia 1859.

Baron **Bruck** m. p.

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1855, Oddział pierwszy Część XXVII, Nr. 124, stronica 325.

**) Tamże, Rok 1858, Oddział pierwszy, Część VI, Nr. 26, stronica 133.

***) Powszechny Dziennik Praw Krajowych i Rządowych dla Kraju Koronnego Galicyi i Lodomeryi, Rok 1851, Część XXX, Nr. 251, stronica 756.

****) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1858, Oddział pierwszy, Część XLIV, Nr. 187, Stron. 497.

Verschleiß-Tarif

der echten Havana-Cigarren, gültig für alle Kronländer.

Post-Nr.	Benennung der Gattungen	In Kistchen à Stück	Preis für				Anmerkung
			100 Stück		1 Stück		
			österreichische Währung				
				fl.	kr.	fl.	kr.
I. Kategorie.							
(Aus den Fabriken Cabanas y Carvajal und Flor de la Fama in der Stadt Havana).							
1	Regalia	100	30				Zu Post Nr. 1, 2, 3. Der Verkauf dieser Cigarren-Gattungen findet nur in den ausdrücklich dazu bestimmten Orten, und nur in ganzen Kistchen Statt; der stückweise Verkauf derselben ist daher verboten.
2	„ Media	100	20				
3	Millar-Londres	100, 500	15				
II. Kategorie.							
(Aus anderen renommirten Fabriken in der Stadt Havana).							
4	Regalia Grande	100	19			20	Zu Post 1—11. Die für 100 Stücke angegebenen Preise gelten nur bei Abnahme ganzer Kistchen.
5	„ Britanica	100	17			18	
6	„ Londres	100	15			16	
7	„ Media	100, 250	12	25		13	
8*)	Panetelas	100, 250	9	50		10	
9*)	Damas und Galanes	100, 250	8	50		9	
10	Londres	100, 250, 500	9	50		10	
11	Millar comun	100, 250, 500	7	50		8	

*) Die Sorten 8 und 9 (Panetelas, Damas und Galanes) werden erst in einiger Zeit in Vertheilung kommen.

Taryfa sprzedaży

prawdziwych cygar hawańskich, obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych.

Liczba bieżąca	Wyszczególnienie gatunków	W skrzynekach po sztuk	Cena za				U w a g a
			100 sztuk		1 sztukę		
			Zl.	kr.	Zl.	kr.	
I. Kategoria.							
(Z fabryk <i>Cabanas y Carvajal i Flor de la Pama</i> w mieście <i>Havana</i>).							
1	Regalia	100	30	.	.	Do pozycyi Nr. 1, 2, 3. Sprzedaż tych gatunków cygar odbywa się tylko w miejscach wyraźnie ku temu przeznaczonych, i tylko w całych skrzynekach, sprzedawanie onych na sztuki jest przeto zakazane.	
2	" Media	100	20	.	.		
3	Millar-Londres	100,500	15	.	.		
II. Kategoria.							
(Z innych słynnych fabryk miasta <i>Havany</i>).							
4	Regalia Grande	100	19	.	20	Do pozycyi 1—11. Ceny podane za 100 sztuk mają tylko znaczenie przy kupnie całych skrzynek.	
5	" Britanica	100	17	.	18		
6	" Londres	100	15	.	16		
7	" Media	100,250	12	25	13		
8*)	Panetelas	100,250	9	50	10		
9*)	Damas i Galanes	100,250	8	50	9		
10	Londres	100,250,500	9	50	10		
11	Millar comun	100,250,500	7	50	8		

*) Gatunki 8 i 9 (Panetelas, Damas i Galanes) wejdą w sprzedaż dopiero po jakimś czasie.

225.

Verordnung des Finanzministeriums vom 5. December 1858,

(Reichs-Gesetz-Blatt, LVI. Stück, Nr. 225, ausgegeben am 11. December 1858),

wirksam für alle Kronländer,

über die Stämpelpflicht der Zeitschriften, welche 52 Male im Jahre oder 4 Mal monatlich erscheinen.

Hinsichtlich der aufgeworfenen Frage, ob Zeitschriften, welche nach der Ankündigung 52 Male im Jahre oder 4 Mal monatlich zu erscheinen haben, der Stämpelpflicht unterliegen, wird bedeutet, daß die gedachten Zeitschriften jenen, welche wöchentlich Einmal erscheinen, in Absicht auf die Stämpelpflicht gleichzuhalten sind.

Freiherr von **Bruck** m. p.

226.

Verordnung des Justizministeriums vom 7. December 1858,

giltig für die Königreiche Ungarn, Kroatien und Slavonien, die serbische Wojwodschast mit dem Temeser Banate und das Großfürstenthum Siebenbürgen,

womit, in Folge Allerhöchster Entschliessung vom 5. December 1858, das Verfahren bei Entscheidung von Rechtsstreiten über die Wiedereinlösung verpfändeter unbeweglicher Güter geregelt wird.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt LVI. Stück, Nr. 226, ausgegeben am 11. December 1858.

225.

Rozporządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 5. Grudnia 1858,

(Dziennik Praw Państwa, Część LVI, Nr. 225, wydana dnia 11. Grudnia 1858),

obowiązujące we wszystkich Krajach Koronnych,

o obowiązku stęplowym od czasopism, wychodzących 52 razy w roku czyli 4 razy na miesiąc.

Co do uczynionego zapytania, czy czasopisma, które wedle obwieszczenia wychodzić mają 52 razy w roku czyli 4 razy na miesiąc, podlegają obowiązkowi stęplowemu, oznajmia się, że pomienione czasopisma pod względem obowiązku stęplowego zostają na równi z temi, które raz na tydzień wychodzą.

Baron **Bruck** m. p.

226.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 7. Grudnia 1858,

obowiązujące w Królestwie Węgierskiem, Krocacji i Sławonii, Województwie Serbskiem z Banatem Temeskim, i w Siedmiogrodzie,

mocą którego, w skutek Najwyższego Postanowienia z dnia 5. Grudnia 1858, uregulowanem jest postępowanie w rozstrzyganiu sporów o wykupnie zastawionych dóbr nieruchomości.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część LVI, N. 226, wydaną d. 11. Grudnia 1858.

